

[Arbejdsministeren]

Så vil jeg godt sige til hr. Svend Auken – en del af det har jeg allerede været inde på – at det oprindelige forslag er blevet lavet lidt om, men ikke så meget, som hr. Svend Auken gør det til. Det er ikke noget med, at arbejdsmarkedsudvalget har fået 17.000 forskellige ændringsforslag over, så det ikke har kunnet finde ud af, hvad ændringsforslagene har været. Det kan være, at hr. Svend Auken er blevet forvirret af at læse aviser, at han ikke har kunnet følge med i, hvad der er sket. Der er kommet et lovforslag, og der er kommet nogle ændringsforslag, og de tager højde for noget af den kritik, socialdemokratiet har rejst.

Jeg må på det skarpeste afvise – når vi har besvaret 254 spørgsmål – at socialdemokratiet ikke skulle have fået svar på sine spørgsmål. Det kan da kun være, hvis man ikke er indstillet på at læse de svar, man får, eller ikke har lyst til at høre efter, hvad der bliver sagt til én.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Oppositionen har igen og igen sagt – det er VS, SF og socialdemokratiet – at vi synes, det er godt, at folk kan få en uddannelse med dagpenge, at det er godt, at man kan uddanne sig ud af arbejdsløshed og ind i beskæftigelse.

VS har aldrig syntes, at jobtilbudsloven var specielt god. Vi stemte imod den. Men det betyder ikke, at en dårlig lov skal erstattes af noget, der er langt dårligere, idet folk kommer på nedsatte dagpenge, når de ikke har fået et arbejde i forhold til den her lov.

Lovforslag nr. L 109 og L 110 hænger sammen som ærtehalv. Faktisk ser jeg lovforslagene som udtryk for en form for dobbelt strategi, hvor de radikale har skullet tilgodeses med en uddannelsesreform; de radikale har presset på for at få en form for progressiv uddannelse igennem. Det har skullet kombineres med finanspolitiske stramninger, og det uundgåelige resultat er nedsatte dagpenge som endestation for de arbejdsløse, som ikke kommer i arbejde, selv om de f.eks. måtte være uddannet som laborant, som jeg har sagt flere gange, eller de arbejdsløse, som ikke kan komme ind på en uddannelsesplads, fordi der ikke er kapacitet. Den konstruktion med på den ene side et forsøg på

en progressiv uddannelsesreform og på den anden side de finanspolitiske stramninger klasker uundgåeligt sammen – med det resultat, at mange mennesker vil ende på nedsatte dagpenge.

Der er ikke en eneste, der har kunnet sandsynliggøre, hvordan f.eks. en 40 år gammel fabrikarbejder på 1½–2 år skal kunne uddanne sig ind i beskæftigelse. Det er jo arbejdspladser, der mangler. Den kvinde, som tager 8. eller 9. klasse på en uddannelsesyndelse, og som alligevel ikke får arbejde, idet der er arbejdsløshed i hendes område, ender efter denne konstellation på nedsatte dagpenge. Det kan nok så mange floskler ikke bortforklare.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bemærkede, at arbejdsministeren i lighed med de borgerlige ordførere taler meget smukt og varmt om muligheden for arbejdsløse for at uddanne sig i arbejdsløshedssituationen. Det er godt, at det indføres; alle i folketinget er enige i det synspunkt.

Hvorfor fastholder man så desperat, at når de har uddannet sig og ikke kan få arbejde, så skal de belønnes med at sættes på graduerede dagpenge? Det er det, man fastholder, uanset at alle klammer sig til den revisionsparagraf, der er kommet ind ved forliget, som jo, underforstået, handler om, at ingen skal kunne komme på nedsatte dagpenge. Ja men hvorfor i alverden gør man det så ikke nu og siger: det er ikke det, vi vil? Vi vil ikke straffe med dette, tværtimod, vi vil belønne. De arbejdsløse har haft det hårdt nok. De har været ude i jobtilbud, men det har ikke givet dem beskæftigelse. Så giver vi dem en uddannelsesmulighed. Giver det heller ikke beskæftigelse, skal de i hvert fald ikke straffes ved at sættes ned i dagpenge. Det burde være konsekvensen af alle de smukke ord, man står her og udtaler, men det er det bare ikke. Konsekvensen bliver, at nogle kommer på nedsatte dagpenge.

Jeg vil godt spørge: når man nu har lavet dette forlig med de radikale – jeg kan forstå, at andre har haft indflydelse på det – vil ministeren så garantere, at ingen kan ende på graduerede dagpenge før efter 1988, og at der, hvis nogen skulle ende på det inden 1988, vil blive grebet ind øjeblikkeligt? Det